

Ενότητα 12^η
Τα φαινόμενα απατούν

Ἔστωσαν δύο ἁμαρτωλοί, ὁ μὲν κολαζόμε-
νος, ὁ δὲ μὴ κολαζόμενος.

Μὴ λέγε, μακάριος οὗτος, ὅτι πλουτεῖ, ὁρ-
φανοὺς ἀποδύει, χήρας βιάζεται.

Καίτοι οὐ νοσεῖ, ἀλλ' ἀρπάζων εὐδοκιμεῖ,

τιμῆς μεγάλης ἀπολαύει καὶ δυναστείας,
οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων κακῶν ὑπομένει·

ἀλλὰ τοῦτον μάλιστα θρήνει,
ὅτι καὶ νοσεῖ καὶ οὐ θεραπεύεται.

Ἐὰν ἴδῃς τινὰ ὑδέρω κατεχόμενον,
καὶ μὴ τρέχοντα πρὸς τὸν ἰατρόν,
ἀλλὰ τράπεζαν ἔχοντα Συβαριτικὴν,

μεθύοντα καὶ ἐπιτείνοντα τὴν νόσον,
μακαρίζεις τοῦτον, ἢ ταλανίζεις;

Ἐὰν δὲ ἕτερον ἴδῃς ὑδέρω κατεχόμενον,

ἰατρικῶν ἀπολαύοντα χειρῶν,
λιμῶ ἑαυτὸν ἐκδιδόντα,
φαρμάκοις προσκαρτεροῦντα πικροῖς,
οὐχὶ τοῦτον πολὺ μᾶλλον ἐκείνου μακαρί-
ζεις;

Ὡμολόγηται·

ὁ μὲν γὰρ νοσεῖ, καὶ οὐ θεραπεύεται·

ὁ δὲ νοσεῖ, καὶ ἀπολαύει ἰατρείας.

Ἐπίπονός μὲν ἡ ἰατρεία, ἀλλ' ὠφέλιμον αὐ-
τῆς τὸ τέλος.

Οὕτως ἐστὶ καὶ ἐν τῷ παρόντι βίῳ.

Ἀς υποθέσουμε ὅτι υπάρχουν δύο
αμαρτωλοί, ο ένας τιμωρεῖται, ενώ ο άλλος
όχι.

Να μη λες ὅτι αὐτός εἶναι ευτυχισμένος,
επειδὴ πλουτίζει, γδύνει τοὺς ὁρφανούς καὶ
επιτίθεται σὲ χήρες.

Ἀν καὶ δὲν αρρωσταίνει, ἀλλὰ προοδεύει
αρπάζοντας,

απολαμβάνει μεγάλης τιμῆς καὶ εξουσίας
καὶ δὲν υποφέρει ἀπὸ καμιά ἀνθρώπινη
δυστυχία·

αὐτὸν ἀντίθετα νὰ τον θρηνεῖς παρὰ πολὺ,
διότι καὶ νοσεῖ καὶ δε θεραπεύεται.

Ἀν δεις κάποιος νὰ υποφέρει ἀπὸ ὑδρωπικία,
καὶ νὰ μὴν πηγαίνει στο γιαντρώ,
ἀλλὰ νὰ ἔχει τραπέζι βαρυφορτωμένο με
εδέσματα,

νὰ μεθάει καὶ νὰ χειροτερεῖ τὴν ἀσθένεια,
αὐτὸν τὸν θεωρεῖς ευτυχισμένο ἢ
δυστυχισμένο;

Κι αν δεις κάποιον ἄλλον που νὰ υποφέρει
ἀπὸ ὑδρωπικία,

νὰ ἀπολαμβάνει ἰατρικῆς φροντίδας,

νὰ παραδίδεται σὲν πείνα,

νὰ παίρνει με υπομονή πικρὰ φάρμακα,

αὐτὸν δὲν τὸν θεωρεῖς πολὺ περισσότερο
ευτυχισμένο ἀπὸ ἐκείνον;

Εἶναι κοινὰ παραδεκτό·

ὁ ἓνας νοσεῖ καὶ δε θεραπεύεται·

ὁ ἄλλος νοσεῖ καὶ ἀπολαμβάνει θεραπείας.

Επίπονη βέβαια ἡ θεραπεία, ἀλλὰ εἶναι
ὠφέλιμος ὁ σκοπὸς τῆς.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ με τὴν παρούσα ζωή.

Ἰωάννης Χρυσόστομος, Περὶ Λαζάρου, PG 48.1030-1031 (διασκευή)